

За хвилею хвиля, рокоче прибій,
Од гулу здригаються гори.
Одвічно триває затятий двобій
За ці прибержні простори.

Вода на пісок розмиває граніт,
Усі перепони змитає,
Але непорушний гірський моноліт,
Двобій переможців не знає.

Йде сила на силу, порив — на порив,
Супротив — на волю штормову.
За хвилею хвиля. Приплив і відлив.
І все починається знову.
